



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Sabola a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha ve věci žalobce: **J. N.**, nar. ..., bytem v P. 10, K. č.p. 321, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem v Praze 1, Mariánské nám. 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) A. L., bytem v P., J. 600, 2) D. A. P., bytem v P. 6, U G. 535, zast. JUDr. Rudolfem Kožušníkem, advokátem v Praze, Praha 1, Jáchymova č.p. 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.5.2015, č.j. MHMP 861696/2015,

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26.5.2015, č.j. MHMP 861696/2015, jímž bylo potvrzeno (současně se změnou rozhodnutí v označení pozemku komunikace) rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 8.9.2014, č.j. MCP6 068455/2014, kterým byla paní A. L. (dále také jako stavebník) povolena stavba rodinného domu na pozemku parc. č. x, k.ú. N., včetně příjezdové komunikace na pozemku parc. č. x a x, k.ú. N., zahradního domku a opěrných zdí na pozemku parc. č. x, k.ú. N.

Žalobce v žalobě namítl, že text záhlaví žalovaného rozhodnutí neodpovídá textu záhlaví odvolání, namítl dále, že pozemek parc. č. x v době vydání rozhodnutí neexistoval a do doby podání žaloby neexistuje. Údaje v záhlaví rozhodnutí žalovaného neodpovídají ani podobě katastrální mapy k datu podání odvolání žalobcem, neboť v průběhu odvolacího řízení se katastrální mapa s pozemkem č.p. x změnila, když čistě tzv. západní obytná část předmětného pozemku se „vytratila“. K okamžiku podání odvolání žalobcem byla stavba umístěna tzv. uvnitř předmětného pozemku, v okamžiku vydání rozhodnutí žalovaným je však stavba umístěna v neoznačeném prostoru.

Žalobce dále namítl, že text napadeného rozhodnutí je v přímém rozporu s dopisem Ing. Ch. a se sdělením primátora hlavního města. Ing. Ch. v odpovědi zaslané žalobci mj. uvedla, že „menší část (východní) pozemku parc. č. x se nachází dle platného územního plánu v ploše s funkčním využitím OB – čistě obytné“. Toto sdělení pak zcela koresponduje s oficiálním dokumentem zaslaným žalobci vedením magistrátu (primátora) ze dne 17.10.2013. Pokud jsou tyto dokumenty platné, pak z nich vyplývá, že čistě západní část pozemku parc. č. x nebyla nikdy plochou s funkčním využitím jako čistě obytná plocha. Z daného důvodu je rozhodnutí žalovaného lživé a podvodné.

Žalobce rovněž namítl, že aniž by byl informován o probíhajícím stavebním řízení, byla mu doručena dne 26.7.2013 výzva k sepsání námitek týkající se projektu stavby, a to sedm měsíců po prvním jednání ve věci. Po zamítnutí všech žalobcových námitek dne 2.9.2013 bylo vydáno rozhodnutí o povolení stavby. Přestože v územním rozhodnutí ze dne 27.5.2013 je zcela lživě uvedeno, že navrhovatel prokazatelně informoval vlastníky sousedních pozemků a staveb na nich s navrhovaným záměrem v souladu s § 87 odst. 2 stavebního zákona“. Z tohoto důvodu je územní rozhodnutí neplatné, neplatná jsou i všechna navazující rozhodnutí. Žalobce poukázal na fakt, že dle předmětného územního rozhodnutí se stavba umísťuje na západní části pozemku parc.č. x, která však dle katastrální mapy k datu sepsání žaloby neexistuje.

Žalobce také namítl, že po vydání stavebního povolení byly do spisu zakládány dokumenty, které měly být součástí spisu již v době, kdy bylo stavební povolení vydáno. Žalovaný proto odvolání neměl vůbec projednávat a měl uvést, že doplnění správního spisu v průběhu odvolacího řízení je zcela nepřípustné.

Žalobce namítl, že námitky ohledně stavu podzemní vody byly odmítnuty ve stavebním řízení, v řízení odvolacím bylo stanovisko vodoprávního úřadu dodáno, tedy o námitkách bylo rozhodnuto, aniž by takové posouzení bylo k dispozici. Žalobce pak namítl rozpor mezi hydrogeologickým posouzením a stanoviskem vodoprávního úřadu.

Žalovaný ve vyjádření se k žalobě uvedl, že k nesprávně uvedenému parc.č. x v jeho rozhodnutí bylo vydáno dne 13.10.2015 opravné usnesení. V průběhu řízení nedošlo ke změně katastrální mapy, k rozdělení či ke sloučení pozemku. Projektová dokumentace ke stavebnímu povolení byla zpracována v souladu s rozhodnutím o umístění stavby. Ke skutečnosti, že existují rozporná tvrzení v textu rozhodnutí s oficiálními sděleními magistrátu (primátorky a odboru územního plánování) uvedl, že žalobou je napadeno rozhodnutí o stavebním povolení, nikoliv o jejím umístění. K námitkám směřujícím k umístění stavby proto s odkazem na § 114 odst. 2 stavebního zákona nebylo přihlíženo. Žádost o vydání stavebního povolení se posuzuje dle § 111 stavebního zákona. Územní rozhodnutí nabylo právní moci dne 27.6.2013, oznámení o zahájení územního řízení bylo doručováno účastníkům řízení dle § 85 odst. 2 stavebního zákona ve znění účinném do dne 31.12.2012.

Odvolací orgán má pak povinnost o podaném odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně rozhodnout, nikoliv spis odmítnout. K otázce doplnění stanoviska vodoprávního úřadu uvedl, že dne 24.3.2015 stavebník doplnil závazné stanovisko vodoprávního úřadu, přičemž žalovaný s tímto doplněným podkladem, jakož i s ostatními podklady, seznámil dne 20.4.2015 účastníky řízení a umožnil jim ve stanovené lhůtě se vyjádřit. Žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, jeho podání směřovalo pouze proti funkčnímu využití pozemku a k osobě, která stav vody posuzovala. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.

Ve věci se vyjádřila osoba zúčastněná na řízení ad 2). Odkázala na § 149 odst. 4 správního řádu. Pokud bylo teprve v odvolacím řízení předloženo stavebníkem závazné stanovisko vodoprávního úřadu, byla porušena zásada dvojinstančnosti správního řízení. Na tom nic nemění fakt, že žalovaný v odvolacím řízení oznámil doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí. O přezkum závazného stanoviska lze totiž požádat spolu s podáním odvolání, doplněním podkladů po uplynutí odvolací lhůty byla porušena procesní práva žalobce i ostatních účastníků řízení. Rozhodnutí vydávané podle stavebního zákona je podmíněno závazným stanoviskem vodohospodářského úřadu, bylo-li stavební povolení vydáno bez závazného stanoviska, je nezákonné, obsah závazného stanoviska je totiž závazný pro výrokovou část rozhodnutí. V kontextu daných okolností je nezákonné i žalované rozhodnutí, a to ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci 2 As 56/2007.

Při jednání soudu konaném dne 29.6.2017 žalovaný setrval na svém procesním stanovisku, poukázal na fakt, že námitka k doplněnému závaznému stanovisku vodohospodářského úřadu nebyla uplatněna, přičemž žalovaný zdůraznil, že pokud by byla uplatněna, tak by námitku zaslal k přezkoumání jemu příslušnému nadřízenému orgánu. Osoba zúčastněná na řízení ad 2) předložila soudu nově zpracovaná vyjádření a doplněná odborná posouzení týkající se založení povolené stavby. Zároveň předložil zápis z místního šetření ze dne 4.4.2017, v němž přizvaný geolog konstatoval neostatečná opatření ve vztahu k zajištění terénu. Zároveň předložil fotodokumentaci z místa povolené stavby.

Městský soud v Praze přezkoumal podle § 75 odst. 2 s.ř.s. napadané rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Dne 9.9.1999 byl schválen územní plán usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 10/05, který nabyl účinnosti 1.1.2000 (dostupný včetně všech relevantních informací týkajících se předmětného územního plánu, na webových stránkách http://www.praha.eu/jnp/cz/o_meste/magistrat/odbory/odbor_uzemniho_rozvoje/uzemni_plan_vani/uzemni_plan/index.html). Zobrazením grafické části soud zjistil, že pozemek parc.č. x, konkrétně západní část pozemku x byla schválena jako OB – tedy obytná část.

Dne 27.5.2013 bylo pod č.j. MCP6 026738/2013 vydáno územní rozhodnutí, jímž byla k žádosti osoby zúčastněné na řízení ad 1) umístěna novostavba rodinného domu včetně přípojek inženýrských sítí, oplocení a příjezdové komunikace v ul. T., P. – N., na pozemcích parc. č. x, x, x v katastrálním území N. Ve výrokové části je mj. uvedeno, že rodinný dům bude umístěn v západní části pozemku parc.č. x v k.ú. N. s tím, že stávající nepovolené stavby na pozemku budou odstraněny. Okruh účastníků stavební úřad stanovil dle § 85 stavebního zákona, oznámení o zahájení řízení bylo doručeno žadateli, obci a dotčeným orgánům jednotlivě, účastníkům řízení dle § 85 odst. 2 stavebního zákona bylo doručováno veřejnou vyhláškou, jež byla vyvěšena na úřední desce Úřadu městské části Praha 6 a Úřadu městské části P. – N. od 23.1.2013 do 8.2.2013. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že navrhovatel prokazatelně informoval vlastníky sousedních pozemků a staveb na nich s navrhovaným záměrem dle § 87 odst. 2 stavebního zákona. K vyhodnocení námitek účastníků řízení je uvedeno, že tito se k podkladům nevyjádřili.

Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 6 ze dne 2.9.2013, č.j. MCP6 064435/2013, bylo vydáno stavební povolení na stavbu rodinného domu na pozemku parc. č. x, k.ú. N. včetně příjezdové komunikace na pozemku parc.č. x a x, k.ú. N. a zahradního domku na pozemku parc.č. x, k.ú. N.

Rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 8.4.2014, č.j. MHMP 466680/2014, bylo výše uvedené stavební povolení zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání z důvodu procesních vad. Odvolací orgán dospěl k závěru, že stavební úřad při vydání napadeného stavebního povolení nevycházel z řádně zjištěného skutkového stavu věci, když k doplnění projektové dokumentace došlo až po vydání stavebního povolení, rovněž tak účastníkům řízení nebyla dána možnost se před vydáním rozhodnutí seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí, čímž došlo k porušení § 36 odst. 2 správního řádu.

Následně bylo rozhodnutím ze dne 8.9.2014, č.j. MCP6 068455/2014, vydáno stavební povolení na stavbu rodinného domu na pozemku parc.č. x, k.ú. N. včetně příjezdové komunikace na pozemku parc.č. x a x, zahradního domku a opěrných zdí na pozemku parc.č. x, k.ú. N.

Rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 26.5.2015, č.j. MHMP 861696/2015 bylo v řízení o žalobcem podaném odvolání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 8.9.2014 změněno v označení parcelního čísla, a to z č. x na parc. č. x. Ve zbytku odvolací správní orgán rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

Jde-li o námitku žalobce, že text záhlaví žalovaného rozhodnutí neodpovídá textu záhlaví odvolání žalobce, soud námitku neshledal důvodnou. V záhlaví je předmět odvolacího řízení popsán zcela určitě, rozhodující je pak v tomto ohledu označení odvoláním napadeného

rozhodnutí číslem jednacím a datem, kdy bylo vydáno. Z rozhodnutí je zřejmé, jaké rozhodnutí je na základě odvolání posuzováno, v tomto ohledu se označení vlastního prvostupňového rozhodnutí a jeho označení v žalobou napadeném rozhodnutí shodují. Proti rozhodnutí uvedenému v záhlaví pak žalobce jednoznačně odvolání také podal. Jakkoliv je pak v záhlaví žalovaného rozhodnutí nesprávně výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně co do jeho obsahu interpretován ve vztahu k umístění opěrné zdi (namísto parc. č. x je uvedeno parc. č. x), nejedná se o vadu rozhodnutí, která by způsobila jeho nezákonnost. Uvedená nesprávnost byla ostatně zhojena vydáním opravného rozhodnutí ze dne 13.10.2015 v souladu s ust. § 70 správního řádu.

Výše uvedené závěry se vztahují i k žalobnímu tvrzení, že údaje v záhlaví žalovaného rozhodnutí neodpovídají údajům z katastrální mapy k datu žalobcem podaného odvolání, kdy dle žalobce se čistě obytná západní část pozemku „vytratila“, a k okamžiku vydání žalovaného rozhodnutí je stavba v neoznačeném prostoru.

Pro úplnost lze v tomto ohledu uvést, že územním plánem schváleným usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 10/05 ze dne 9.9.1999, které nabylo účinnosti dne 1.1.2000 bylo u pozemku parc.č. x určeno, že tzv. západní část předmětného pozemku se stala čistě obytnou (z mapy je patrné, že došlo k zarovnání hranic), východní část zůstala nezměněna. Ze správního spisu nikterak nevyplynulo, že by se velikost, či tvar pozemku parc.č. x, v průběhu řízení jakkoliv měnil. Nadto od počátku byl projekt rodinného domu situován do západní obytné části pozemku parc. č. x. V příloze č. 3 předložené žalobcem pak vyznačená čára vymezuje část obytnou a část změnou územního plánu nedotčenou. Velikost a tvar pozemku parc.č. x odpovídá jeho zobrazení v katastru nemovitostí, taktéž odpovídá výkresům obsaženým ve schválené projektové dokumentaci.

Důvodná není námitka žalobce, že text rozhodnutí je v přímém rozporu s dopisem Ing. Ch. a se sdělením primátora hlavního města. Odkazuje-li žalobce na korespondenci mezi ním a magistrátem, v nichž je nesprávně označována obytnou východní část pozemku, pak tato korespondence není pro posouzení věci relevantní, nevznikly totiž na jejím základě žalobci ani stavebníkovi žádná práva a povinnosti. Navíc jde o námitku týkající se umístění stavby, pro jejíž uplatnění není ve stavebním řízení místo. Pokud se pracovníci magistrátu či primátor hlavního města chybně orientovali v určení obytné části pozemku parc. č. x, pak tak učinili v reakci na dotazy žalobce bez jakéhokoliv vlivu na schválený územní plán či rozhodnutí vydaná ve územním a stavebním řízení.

Namítl-li žalobce, že stavba je umístěna na západní části pozemku č. x, která podle platné katastrální mapy součástí pozemku není, odkazuje soud na argumentaci uvedenou výše, tedy že ze správního spisu nevyplynulo, že by se velikost či tvar pozemku parc.č. x v průběhu řízení jakkoliv měnily. I z katastrální mapy je pak patrné, že velikost a tvar pozemku parc. č. x změn nedoznaly.

Žalobní námitka ve vztahu k odůvodnění územního rozhodnutí, v němž je uvedeno, že navrhovatel prokazatelně informoval vlastníky sousedních pozemků a staveb na nich s navrhovaným záměrem a že žalobce fakticky nebyl účastníkem územního řízení, se vztahuje k samostatně vedenému územnímu řízení, jehož výsledkem je pravomocné územní rozhodnutí. Rozhodnutí o umístění stavby není předmětem soudního přezkumu na základě podané žaloby, žalobní námitku proto soud neshledal důvodnou. Důvodně pak také žalovaný námitky žalobce týkající se územního řízení s odkazem na ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona nezohlednil. Již jen s ohledem na časovou koncentraci podle § 114 odst. 2 stavebního zákona soud při existenci pravomocného rozhodnutí o umístění stavby neshledal důvodným tvrzení žalobce, že uvedené procesní vady územního řízení způsobily nezákonnost veškerých na ně navazujících správních aktů.

Přes výše uvedené závěry soud pro doplnění odkazuje na § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona ve znění účinném do 31.12.2012, podle kterého jsou účastníky územního řízení osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Žalobce byl účastníkem územního řízení ve smyslu citovaného ustanovení, doručováno mu pak v územním řízení bylo podle § 87 odst. 1 stavebního zákona ve znění účinném do 31.12.2012 veřejnou vyhláškou.

Pokud žalobce namítl, že přílohy k žádosti ke stavebnímu povolení nebyly kompletní, kdy teprve po podání odvolání proti stavebnímu povolení (v pořadí prvním) byly stavebním úřadem doplněny, a odvolání tak nemělo být projednáno, resp. odvolací orgán měl odvolání odmítnout a jednání zrušit, neshledal soud námitku důvodnou. Postup v odvolacím řízení upravuje správní řád v § 81 a násl. Způsoby rozhodnutí o odvolání upravuje § 90 správního řádu. Správní řád nespojuje s žalobcem namítnutým procesním stavem možnost odvolání neprojednat, či je odmítnout a jednání zrušit.

Námitku žalobce, že k doplnění podkladů rozhodnutí došlo nepřipustně až v odvolacím řízení, neshledal soud důvodnou. Podle ust. § 86 odst. 2 správního řádu zašle správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je, aby se k němu v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší než 5 dnů, vyjádřili. Podle okolností dále doplní řízení. Tedy, zákonné ustanovení opravňuje správní orgán doplnit řízení. Z žádného ustanovení správního řádu konkrétně nevyplývá, že by takto nemohl postupovat i odvolací orgán poté, co je věc k němu postoupena. Oprávnění odvolacího orgánu k doplnění řízení, a to včetně vydání výzvy k doplnění odvolání dle § 37 správního řádu pak vyplývá z ust. § 93 odst. 1 správního řádu, podle něhož na odvolací řízení se přiměřeně použijí ustanovení upravující řízení před správním orgánem I. stupně. Po doplnění závazného stanoviska bylo účastníkům řízení oznámeno, že došlo k doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí, zároveň byli účastníci řízení poučeni o možnosti se k doplněným podkladům vyjádřit. Žalobce tak nebyl zbaven práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobce však námitky ve vztahu k doplněným

podkladům nepodal a odvolání nijak ve vztahu k doplněným podkladům nedoplnil, když navíc mu v tom v daném případě nebránila zásada koncentrace odvolacího řízení upravená v § 82 odst. 4 věta první správního (k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve). Nenastal tedy stav, kdy by byl žalobce zbaven práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, doplněním závazného stanoviska v odvolacím řízení tedy žalobce za daného stavu věci nebyl zkrácen na svých procesních právech. Z tohoto důvodu se soud neztotožnil ani s tvrzením osoby zúčastněné na řízení ad 2). Žalobce se vůči doplněným podkladům nijak nevymezil, nebyl nastolen stav, kdy by byl žalovaný povinen řešit ve vztahu k doplněným podkladům otázku zachování dvojinstančnosti správního řízení, popř. uplatnění zásady koncentrace odvolacího řízení. V tomto ohledu pak soud odkazuje na výše uvedený závěr o neuplatnění zásady koncentrace ve vztahu ke skutkovým novotám. Koncentrace odvolacího řízení není správním řádem vázána na uplynutí lhůty k podání odvolání, tedy ani v tomto ohledu se soud s tvrzení osoby zúčastněné na řízení neztotožnil. Postup podle § 149 odst. 5 správního řádu pak lze realizovat i ve vztahu k podkladům doplněným v odvolacím řízení (jsou-li napadeny odvoláním).

Namítl-li žalobce rozpor mezi závazným stanoviskem vodoprávního úřadu a hydrogeologickým posouzením založeným ve správním spisu, pak soud ani tuto žalobní námitku neshledal důvodnou. Závazné stanovisko dotčeného orgánu na úseku vodního hospodářství bylo vydáno Úřadem městské části Praha 6 podle § 149 správního řádu a § 104 odst. 9 vodního zákona (zákon č. 254/2001 Sb., o vodách). Tímto stanoviskem bylo vysloveno, že předmětný záměr z hlediska zájmů chráněných dle vodního zákona je možný bez podmínek. V odůvodnění je mj. uvedeno, že splaškové vody budou likvidovány vsakem na pozemku investora, přičemž pro navrhovanou čistírnu odpadních vod bylo vydané stavební povolení vodoprávním úřadem dne 3.2.2014 pod č.j. MCP6 090012/2013. Srážkové vody budou odváděny dvěma větvemi do dvou akumulací nádrží, odkud bude voda využívána pro zálivku pozemku. Přepady budou zaústěny do vsakovacího objektu. Návrh likvidace srážkových vod byl vypracován na základě Inženýrskogeologického a geofyzikálního průzkumu realizace vsakovacích zkoušek z 11/2012 firmou ZEMAN-INGEO, s.r.o. Z posledně jmenovaného hydrogeologického posouzení je konstatováno, že přípovrchový horizont kvartérních zemin a zvětralinového pláště horniny je vhodný pro vsakování zachycené srážkové vody. Hydrogeologické poměry pak jsou jednoznačné, hladina podzemní vody je hluboce zakleslá a neovlivní založení objektu. Ve vztahu k vyjádření osoby zúčastněné na řízení ad 2) lze doplnit, že jí předkládané listiny během soudního řízení i jednání soudu se vztahují k důsledkům provádění předmětné stavby v dané lokalitě. Geologické a geofyzikální průzkumy zpracované ZEMAN-INGEO, s.r.o., z nichž stavební povolení vychází, nebyly žalobou věcně zpochybněny. Soud je při přezkumu rozhodnutí vázán žalobními body uplatněnými žalobcem, argumentaci osoby zúčastněné na řízení tedy soud nepřisvědčil. Jde-li o hrozící sesuv skalního masivu na pozemku, na němž je stavba realizována, pro úplnost soud dodává, že posudek České asociace inženýrských geologů z 27.10.2011 a inženýrsko-geologické posouzení RNDr. P. P. ze dne 27.8.2009, na něž žalobce odkázal, primárně řeší výstavbu podél ulice U G., stabilitou skalního masivu ve vztahu k nyní povolené stavbě se nezabývají v takovém rozsahu, aby výsledek stavebního řízení zpochybnil.

Ze všech výše uvedených důvodů soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a contrario. Žalovaný byl ve věci zcela úspěšný, žádné náklady řízení mu však nevznikly, soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. soud nepřiznal osobám zúčastněným na řízení náhradu nákladů řízení, neboť jim nebylo soudem uloženo splnění povinnosti, ani nebyly shledány důvody zvláštního zřetele hodné pro jejich přiznání.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. června 2017

Mgr. Aleš Sabol v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
P.